

دلایل طلاق در ایران عصر قاجار

۲۶ بهمن ۱۳۹۹ ساعت ۱۹:۴۴

درخواست طلاق از سوی مرد، با بهانه و یا بدون هیچ بهانه‌ای برای اجرای آن کافی بود. نازایی و خروج از جاده عفاف، از مهم‌ترین دلایل طلاق زنان بوده است. در پاره‌ای از مواقع، عیوب جسمی مانند نابینایی نیز می‌توانست مرد را به طلاق زن سوق دهد. گاه نیز بدقدم بودن زن به هنگام ورود به خانه همسرش می‌توانست دلیل طلاق باشد.

در جامعه عهد قاجار، فاصله چندان بین کودکی و ازدواج دختران وجود نداشت. دختران اغلب از ۷ تا ۱۳ سالگی ازدواج می‌کردند. سعادتمندترین دختران آن‌هایی بودند که در خانه شوهر به بلوغ می‌رسیدند، زیرا تصور می‌شد که بدین‌گونه، آنان از وسوسه‌های نفسانی بیشتر در امان خواهند ماند. «بیشتر ازدواج‌ها در محدوده خویشاوندان و فامیل بود و دختران و پسران هیچ نقشی در انتخاب نداشتند. در کنار این چند همسری، صیغه کردن و محدودیت در طلاق گرفتن جزو مشکلاتی بود که زنان با آن روبه‌رو بودند: «در نظام خانوادگی دوران قاجار، حق طلاق با مردان بود. درخواست طلاق از سوی مرد، با بهانه و یا بدون هیچ بهانه‌ای برای اجرای آن کافی بود. نازایی و خروج از جاده عفاف، از مهم‌ترین دلایل طلاق زنان بوده است. در پاره‌ای از مواقع، عیوب جسمی مانند نابینایی نیز می‌توانست مرد را به طلاق زن سوق دهد. گاه نیز بدقدم بودن زن به هنگام ورود به خانه همسرش می‌توانست دلیل طلاق باشد. زن در موارد خاصی چون عدم دریافت نفقه از مرد، انحرافات اخلاقی و یا ناتوانی جنسی مرد می‌توانست درخواست طلاق نماید. در هر صورت، حق طلاق در اختیار و به رضایت مرد بود و زنانی که قادر به تحمل مشقات زندگی با همسر خود نبودند، تنها از طریق راضی شدن مرد به طلاق، می‌توانستند از زندگی با وی آسوده گردند.»

منبع: هادی نوری و صدیقه مسیب‌نیا فحبی، حقوق شهروندی زنان در ایران بین دو انقلاب، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه، چاپ اول، ۱۳۹۶، ص ۵۵

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48217/دلایل-طلاق-در-ایران-عصر-قاجار>